

23 Οκτωβρίου 2013

Ένας καφές γεμάτος αγάπη

Πολιτισμός / Κοινωνικά θέματα

Μία όμορφη πρωτοβουλία ξεκινάει στην Αθήνα, στον καιρό της κρίσης. Μπορεί η κρίση να συντάρραξε τις ψυχές των ανθρώπων, να πλήγωσε οικογένειες, να ανέτρεψε σχέδια και να κατέστρεψε όνειρα... Όμως την ίδια στιγμή ανέδειξε δυνάμεις που ίσως δεν πιστεύαμε ότι υπήρχαν: αγάπη προς τον συνάνθρωπο, αλληλεγγύη, φιλανθρωπία, ενδιαφέρον για τα κοινά, μοίρασμα, δόσιμο... Η συμμετοχή σε δράσεις της κοινότητας είναι μία άλλη πτυχή που τα τελευταία

χρόνια της ευμάρειας της καταναλωτικής κοινωνίας είχε ατονίσει. Τώρα όμως μέσα στην κρίση αναπτύσσονται καθημερινά πρωτοβουλίες από τις τοπικές κοινωνίες και διάφορους φορείς και η συμμετοχή των πολιτών σ' αυτές είναι εκπληκτική. Μία ξεχωριστή πρόταση είναι αυτή που ακολουθεί και που δίνει τη δυνατότητα σε πολίτες της Αθήνας (θα ήταν πολύ ωραίο να εξαπλωθεί και σε άλλες πόλεις) να κεράσουν έναν καφέ, συμπολίτες τους που δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα, γιατί ένα απλό κέρασμα μπορεί να μην αλλάξει τον κόσμο, αλλά μπορεί να μας φέρει ακόμα πιο κοντά!

Ένας καφές σε περιμένει

Η νέα πρωτοβουλία «ένας καφές σε περιμένει» του περιοδικού δρόμου «σχεδία», στοχεύει να φέρει στα χείλη των πολιτών που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, αυτή την τόσο απλή και όμορφη (και πολύ ελληνική!) απόλαυση: Τη γεύση ενός καφέ! Η πρωτοβουλία αυτή δίνει την ευκαιρία σε όποιον επιθυμεί με 1 ευρώ να προσφέρει καφέ στο συνάνθρωπό του.

Πρόκειται για μια δράση, ένα κίνημα που κατακτά πολλές χώρες του κόσμου ως μια πράξη αγάπης και αλληλεγγύης προς τους συνανθρώπους μας, που δεν έχουν τη δυνατότητα να απολαύσουν ακόμα κι αυτή την τόσο ταπεινή και απλή συνήθεια: Έναν καφέ!

Ο «καφές που περιμένει» («suspended coffee» είναι ο όρος στα αγγλικά και «caffé sospeso» στα ιταλικά), είναι ένας καφές που προπληρώνεται από κάποιον πελάτη ενός καφενείου ή μιας καφετέριας, ανώνυμα, για να καταναλωθεί αργότερα από κάποιον άλλον συμπολίτη μας που δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να τον πληρώσει ο ίδιος.

Η ιστορία του «καφέ που περιμένει» ξεκίνησε στα εργατικά καφέ της Νάπολης, στη Νότια Ιταλία, πριν από περίπου εκατό χρόνια και έγινε γνωστή με το όνομα «caffé sospeso». Μεταπολεμικά, η παράδοση του «καφέ σε αναμονή» αποδυναμώθηκε, για να ξαναεμφανιστεί στη Νάπολη πριν από δέκα χρόνια. Λέγεται μάλιστα ότι ο πρόεδρος της τοπικής και φημισμένης πρώην ομάδας του Μαραντόνα, πληρώνει δέκα καφέδες σε αναμονή μετά από κάθε νίκη της ομάδας του! Βουλγαρία, Αυστραλία, Ρωσία είναι οι χώρες που ακολούθησαν. Τους τελευταίους μήνες η πρωτοβουλία εξαπλώνεται με πολύ γοργό ρυθμό σε πάρα πολλά μέρη του κόσμου.

Η «σχεδία» είναι το μοναδικό ελληνικό περιοδικό δρόμου και μέλος του Διεθνούς Δικτύου Περιοδικών Δρόμου (International Network of Street Papers - INSP, www.street-papers.org).

Η «σχεδία», όπως συμβαίνει με όλα τα περιοδικά δρόμου του κόσμου, δεν πωλείται στα συνήθη σημεία διάθεσης Τύπου, όπως περίπτερα, αλλά αποκλειστικά και μόνο στους δρόμους της πόλης από διαπιστευμένους πωλητές. Οι πωλητές προέρχονται από ευάλωτες κοινωνικά πληθυσμιακές ομάδες: Άστεγοι, άνεργοι και γενικώς άνθρωποι που αποδεδειγμένα ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Η «σχεδία» με αυτή την πρωτοβουλία συμβάλλει στην κινητοποίηση της ελληνικής κοινωνίας για να αναπτυχθεί ένα δίκτυο «καφέδων που περιμένουν» και στη χώρα μας.

Στόχος μας, δηλώνουν οι εμπνευστές αυτής της προσπάθειας δεν είναι να

δημιουργήσουμε εστίες... «καφέδων που θα περιμένουν» αποκλειστικά και μόνο τους πωλητές της «σχεδίας», αλλά να είναι εκεί διαθέσιμοι προς όλους εκείνους που πραγματικά δεν έχουν άλλο τρόπο για ένα καφεδάκι. Άποροι, άνεργοι, οι οποίοι δυστυχώς δεν έχουν ούτε ένα-δύο ευρώ για έναν καφέ και μένουν κλεισμένοι, απομονωμένοι στα σπίτια τους.

Ένας άλλος -όχι ασήμαντος- στόχος είναι μέσα από αυτή τη διαδικασία να ενισχυθούν και κάποιες μικρές επιχειρήσεις, όχι μόνο του κέντρου της Αθήνας, αλλά και πολύπαθων περιοχών εκτός κέντρου. Άλλωστε, η ενίσχυση μικρών, τοπικών επιχειρήσεων είναι αναπόσπαστο κομμάτι της φιλοσοφίας του κινήματος του *caffé sospeso*, από τα πρώτα του κιόλας βήματα. Είναι μια καλή ευκαιρία να μείνουν ζωντανά τα καφενεία και καφετέριες της γειτονιάς και ν' αποκτήσουν και πάλι το συνοικιακό και παρείστικο χαρακτήρα τους.

Το εγχείρημα βασίζεται στην ειλικρινή διάθεση, επιθυμία, αγάπη, αλληλεγγύη πολιτών να σταθούν μέσα από μια τόση απλή διαδικασία (ένα κέρασμα!) δίπλα σε εκείνους που βιώνουν τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Οι καταστηματάρχες στην πραγματικότητα είναι κοινωνοί της επιθυμίας κάποιων πελατών τους να κεράσουν έναν καφέ σε έναν ανώνυμο συμπολίτη τους.

Κατερίνα Χουζούρη

<http://bit.ly/H9XdIK>